Med hensyn til *importmoms fra tredjelande* vil forslaget medføre en forbedring af statens gennemsnitlige likviditet med ca. 1.050 mill. kr. ved et importmomsniveau på 27 mia. kr. årligt. Forrentningen heraf udgør ca. 105 mill. kr. årligt ved 10 pct. rente.

I 1992 vil forslaget få virkning for 5 betalingsterminer. Rentegevinsten i 1992 vil således være på ca. 45 mill. kr.

Tredjelands importmoms skal efter de gældende regler betales inden udgangen af måneden efter importmåneden. Told- og skatteregionerne vil dog ikke registrere en betaling indgået ultimo måneden før primo næste måned. Når betalingsfristen rykkes fra ultimo måneden, vil regionen kunne nå at registrere betalingen i en tidligere regnskabsmåned. Forslaget medfører således en nedbringelse af statens kasseunderskud en gang for alle med 1/12 af 27 mia. kr. eller ca. 2,25 mia. kr. Det reelle billede af provenuvirkningen er dog rentevirkningen.

Som konsekvens af forkortelsen af betalingsfristen for importmomsen forkortes betalingsfristen for afgifterne på kaffe og the, der opkræves i forbindelse med varernes fortoldning. Virkningen vil være nedbringelse af statens kasseunderskud med ca. 20 mill. kr. en gang for alle i 1992, men alene en forbedring af statens gennemsnitlige likviditet med ca. 10 mill. kr. Forrentningen heraf udgør på helårsbasis ca. 1 mill. kr.

EF-importmomsen vil også blive indbetalt 14 dage hurtigere end ellers i alt 6 gange, hvoraf 1 gang i 1993, før EF-importmomsen afskaffes som foreslået i L 252.

I forhold til provenubemærkningerne i L 252 vil statens kasseunderskud blive forbedret med ca. 2,6 mia. kr. i 1992, men tilsvarende forringet i 1993 en gang for alle.

Det reelle udtryk for provenugevinsten er rentevirkningen, der vil være på 50 mill. kr. i 1992 og ca. 10 mill. kr. i 1993.

Ændringerne af betalingsfristerne for importmoms og moms fra registrerede virksomheder vil medføre en afledt effekt på registreringsafgiften af biler. Ved kortere kreditfrist forventes det, at rentetabet vil blive kompenseret ved en marginal forhøjelse af bilpriserne, hvoraf der betales registreringsafgift. I 1992 vil virkningen være en provenugevinst på ca. 6 mill. kr. Der vil blive opnået en tilsvarende gevinst på helårsbasis.

De foreslåede kreditstramninger skal sammenholdes med det tab, staten pådrager sig ved ikke, efter EF-Domstolens afgørelse, at være i stand til at oppebære arbejdsmarkedsbidrag, der forfalder til betaling efter 31. marts 1992. Brutto er der tale om et beløb på ca. 4,2 mia. kr. en gang for alle. Der skal dog fraregnes indkomstskat af beløbet, da arbejdsmarkedsbidraget er fradragsberettiget.

Indkomstskattevirkningen anslås til ca. 1,6 mia. kr., hovedsagelig vedrørende 1993.

Netto er der således tabt ca. 2,6 mia. kr. en gang for alle. Forrentningen heraf udgør ca. 260 mill. kr. på årsbasis.

Rentetabet ved opgivelse af arbejdsmarkedsbidrag for 4. kvartal 1991 m.v. indtræder hurtigere end rentegevinsten ved stramningerne af momskreditreglerne. I følgende tabel er vist skøn over rentevirkningerne i finansår 1992, 1993 og 1994. Virkningerne i 1994 svarer til helårsvirkningen. Der opnås tilnærmelsesvis neutralitet.